

vige partsøffentlighedslovens regler til ugunst for en sags parter.

Efter justitsministeriets opfattelse vil det ikke i forbindelse med gennemførelsen af det foreliggende lovforslag være muligt at tage stilling til disse fortolkningsproblemer. Bestemmelsen i lovforslagets § 13, stk. 4, 2. pkt., tilsigter i overensstemmelse hermed at opretholde retstilstanden efter den gældende partsøffentlighedslov uændret.

Spørgsmålet er i øvrigt næppe af større praktisk betydning. Så vidt det er justitsministeriet bekendt, har spørgsmålet i praksis alene foreligget i relation til lov nr. 186 af 4. juni 1964 om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. På dette område har folketingets ombudsmand udtalt, at det må antages, at man ikke med ekspropriationsprocedurelovens regler om aktindsigt har tilsigtet at indføre en anden ordning end den, der følger af partsøffentlighedslovens regler (utrykt skrivelse af 10. juli 1969 — j. nr. 965/68). Den konkrete sag er omtalt i *Juristen* 1969 side 162 f.

Spørgsmål 18:

„Vil det være muligt i loven at indføje en dispensationsadgang, sådan at der bliver mulighed for at få adgang til dokumenter fra før lovens ikrafttræden, når de vedrører en sag, der ikke er færdigafsluttet ved lovens ikrafttræden?“

Svar:

Efter lovforslagets § 13, stk. 2, kommer loven ikke til anvendelse på dokumenter, der er udfærdiget af en myndighed eller er kommet i en myndigheds besiddelse før lovens ikrafttræden. Bestemmelsen svarer til § 10, stk. 2, i offentlighedskommissionens lovudkast, jfr. også partsøffentlighedslovens § 12, stk. 2. Om begrundelsen for bestemmelsen henvises til offentlighedskommissionens betænkning side 56 f.

Det foreliggende lovforslag tager alene stilling til, i hvilket omfang offentligheden eller parterne i en forvaltningssag har *krav*

på at blive gjort bekendt med en sags dokumenter. Forvaltningen vil derfor som hittil efter et skøn kunne meddele aktindsigt i videre omfang end fastsat i det foreliggende lovforslag, dog med de begrænsninger der følger af lovgivningens almindelige regler om tavshedspligt for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv.

Det vil således være overflødigt at indsætte en udtrykkelig dispensationsbestemmelse som nævnt i udvalgets spørgsmål i det foreliggende lovforslag.

Spørgsmål 19:

„Vil ministeren være villig til at indføje en revisionsbestemmelse?“

Svar:

Justitsministeriet har ikke noget at indvende imod, at der indsættes en revisionsbestemmelse, under forudsætning af, at revisionstiden bliver af en sådan længde, at der bliver reel mulighed for ikke blot at indvinde og indsamle et tilstrækkelig fyldigt erfaringsmateriale med hensyn til administrationen af den foreslåede ordning i praksis, men også for at foretage en indgående bearbejdelse af dette materiale til brug for overvejelserne om eventuelle ændringer i loven.

Spørgsmål 20 er besvaret sammen med spørgsmål 6.

Spørgsmål 21:

„Dansk Pressenævns sidste årsberetning samt nævnets vedtægter (udbedes om muligt i 40 eksemplarer)“.

Svar:

Der vedlægges 40 eksemplarer af det nævnte materiale.

Dansk Pressenævns vedtægter er optrykt som underbilag 1. Derimod er pressenævnets sidste årsberetning, der findes i *Juristen* 1969 s. 435 ikke optrykt.